

Sygn. akt **VII GCo 6/14**

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Leszek Ciulkin
-----------------	--------------------

Protokolant: Edyta Kornacka

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2014 roku w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z wniosku (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N.**

z udziałem (...) spółki akcyjnej w B.

o stwierdzenie wykonalności wyroku zagranicznego sądu polubownego

P o s t a n a w i a:

I. Umorzyć postępowanie.

II. Zasądzić od wierzyciela na rzecz dłużnika kwotę 240 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygnatura akt VII GCo 6/14

UZASADNIENIE

(...) SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ w N. wniósł o stwierdzenie wykonalności wyroku zagranicznego sądu polubownego.

(...) Spółka Akcyjna w B., występujący w przedmiotowym postępowaniu w charakterze dłużnika, wniósł o oddalenie wniosku, podnosząc zarówno zarzuty formalne jak i merytoryczne.

Pełnomocnik wnioskodawcy na rozprawie w dniu 13.03.2014 r. cofnął wniosek, czemu zaproponował pełnomocnik dłużnika.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

podstawą żądania wniosku były przepisy o uznaniu i stwierdzeniu wykonalności wyroku sądu polubownego lub ugody przed nim zawartej.

W doktrynie, ocena charakteru prawnego postępowania o stwierdzenie wykonalności wyroku zagranicznego sądu polubownego nie jest pojmowana jednolicie. Dominuje jednak pogląd, że postępowanie sądowe mające za przedmiot uznanie albo stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego toczy się przed sądem państwowym według przepisów art. 1212–1217. W pozostałym zakresie stosować należy odpowiednio ogólne przepisy o procesie (art. 13

§ 2 kpc). Zagadnienie jest jednak dyskusyjne i wyrażane są poglądy, że stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego następuje w postępowaniu klauzulowym.

Zdaniem Sądu Okręgowego postępowanie o stwierdzenie wykonalności wyroku zagranicznego sądu polubownego, nie ma charakteru w pełni autonomicznego i jednolitego. Nie zawiera bowiem wszystkich norm, które regulowałyby jego strukturę. Postępowanie to nie jest postępowaniem rozpoznawczym, stanowiąc w istocie szczególne postępowanie jurysdykcyjne. Stąd, w zakresie nieuregulowanym, zastosowanie na podstawie art. 13 § 2 kpc, znajdują w nim przepisy ogólne o procesie. Szczególny charakter tego postępowania polega na tym, że rozstrzyga się w nim nie o prawach stron i ich obowiązkach, lecz o tym, czy wydane za granicą orzeczenie ma być skuteczne w Polsce (por. postanowienie SN z dnia 18 stycznia 2007 r., I CSK 330/06). To zaś oznacza, że w postępowaniu o stwierdzenie wykonalności wyroku zagranicznego sądu polubownego nie są rozstrzygane żadne roszczenia w rozumieniu materialnoprawnym. Stąd też, w ogóle nie ma możliwości zrzeczenia się roszczenia. Zatem procesowa czynność cofnięcia wniosku nie wywiera skutków w sferze prawa materialnego.

Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego wnioski o stwierdzenie wykonalności wyroku zagranicznego sądu polubownego może być cofnięty w każdym czasie, bez zrzeczenia się roszczenia, ponieważ w postępowaniu tym nie rozstrzyga się o prawach stron i ich obowiązkach, lecz o tym, czy wydane za granicą orzeczenie sądu polubownego jest skuteczne w Polsce. Ustalenie to odbywa się w drodze postępowania procesowego, stosowanego odpowiednio (art. 13 § 2 kpc).

W takim razie należy dostrzec, że art. 203 § 1 kpc stanowi o zrzeczeniu się roszczenia materialnoprawnego. Skoro tak, to nie można też tracić z pola widzenia tego, na co już wcześniej wskazywano, że w postępowaniu o stwierdzenie wykonalności wyroku zagranicznego sądu polubownego brak jest takiego roszczenia. To zaś oznacza, że odpowiednie stosowanie art. 203 § 1 kpc będzie prowadziło do przyjęcia, że wnioskodawca może skutecznie cofnąć wniosek także po rozpoczęciu rozprawy. Cofnięcie wniosku wywrze wówczas skutek jedynie w sferze procesowej, prowadząc ostatecznie do umorzenia postępowania wywołanego wnioskiem (art. 355 § 1 kpc).

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o wskazane wyżej przepisy, należało orzec jak w pkt. I postanowienia.

Cofnięcie powództwa, skutkowało przyjęciem, że wnioskodawca przegrał sprawę, co prowadziło do obciążenia go kosztami zastępstwa procesowego na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 10.1.6) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U.2013.490 j.t.).